

Přezkum předběžných otázek neukázal řádnou skutečnost, již by mohla být dotčena platnost článků 1, 3, 4, 5, čl. 6 písm. c) a článku 31 nařízení Komise (ES) č. 896/2001 ze dne 7. května 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 404/93, pokud jde o dovoz banánů do Společenství.

(¹) Úř. věst. C 97, 20.4. 2002.

2. Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

3. Finská republika a Švédské království ponesou své náklady.

(¹) Úř. věst. C 156, 29.6.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C- 144/02: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 77/388/EHS — DPH — Čl. 11 odst. A pododstavec 1 písm. a) — Základ daně — Dotace přímo vázaná na cenu — Nařízení (ES) č. 603/95 — Podpory poskytnuté v odvětví sušených krmiv)

(2004/C 228/07)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 144/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a K. Gross) proti Spolkové republice Německo (zmocněnec: M. Lumma), podporované Finskou republikou (zmocněnci: T. Pynnä a E. Bygglin) a Švédským královstvím (zmocněnci: A. Kruse a A. Falk), jejímž předmětem je určení, že Spolková republika Německo tím, že neuplatnila daň z přidané hodnoty z částek podpor poskytnutých na základě nařízení Rady (ES) č. 603/95 ze dne 21. února 1995 o společné organizaci trhu se sušenými krmivy (Úř. věst. L 63, s. 1), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, tajemník: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C-239/02 (žádost Rechtbank van Koophandel te Hasselt o rozhodnutí o předběžné otázce): Douwe Egberts NV proti Westrom Pharma NV a dalším (¹)

(Sbližování právních předpisů — Výklad článku 28 ES a směrnic 1999/4/ES a 2000/13/ES — Platnost směrnice 1999/4/ES — Označování a reklama na potraviny — Zákazy odkazů na zdraví)

(2004/C 228/08)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-239/02, jejímž předmětem je žádost Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgie) zaslaná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem mezi Douwe Egberts NV a Westrom Pharma NV, Christophe Souranis, působícím pod obchodní firmou „Établissements FICS“, a mezi Douwe Egberts NV a FICS-World BVBA, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 28 ES, výkladu a platnosti článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech (Úř. věst. L 66, s. 26) a výkladu článku 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda druhého senátu, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), R. Schintgen a N. Colneric, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, tajemník: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Článek 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech musí být vykládán tak, že při prodeji výrobků vymezených v příloze této směrnice není vyloučeno používat jiných názvů, jako je obchodní firma nebo vymyšlené jméno, vedle názvů, pod kterými jsou výrobky prodávány.
- 2) Článek 18 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy musí být vykládán tak, že brání vnitrostátním předpisům, jako jsou dotčené vnitrostátní předpisy, které zakazují odkazy na „hubnutí“ a na „lékařská doporučení, osvědčení, prohlášení nebo posudky nebo na prohlášení o schválení“ v označování potravin a jejich obchodní úpravě.
- 3) Články 28 ES a 30 ES musejí být vykládány tak, že brání vnitrostátním předpisům, které zakazují odkazy na „hubnutí“ a na „lékařská doporučení, osvědčení, prohlášení nebo posudky nebo na prohlášení o schválení“ v reklamě na potraviny dovážené z jiných členských států.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 13. července 2004

ve věci C-262/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49 ES) — Televizní vysílání — Reklama — Vnitrostátní opatření zakazující televizní reklamu na alkoholické nápoje prodávané v tomto státě v rozsahu, v němž je dotčena nepřímá televizní reklama vyplývající z toho, že na obrazovce se zobrazí tabule, které jsou viditelné v průběhu přenosu určitých sportovních událostí — Zákon „Evin“)

(2004/C 228/09)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-262/02, Komise Evropských společenství (zmocněnec: H. van Lier) podporovaná Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (zmocněnci: K. Manji, ve spolupráci s K. Bealem) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans), jejímž předmětem je určení, že Francouzská republika tím, že podmiňuje televizní vysílání sportovních událostí odehrávajících se na území jiných členských

států francouzskými televizními stanicemi ve Francii předchozím odstraněním reklam na alkoholické nápoje, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49 ES), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann (zpravodaj), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátu, R. Schintgen, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 13. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.
3. Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C-315/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof): Anneliese Lenz proti Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Volný pohyb kapitálu — Daň z kapitálových výnosů — Výnosy z kapitálu pocházející z Rakouska: daňová sazba ve výši 25 % s osvobozujícím účinkem nebo sazba rovnající se polovině průměrné daňové sazby použitelné na celkové příjmy — Výnosy z kapitálu pocházející z jiného členského státu: obvyklá daňová sazba)

(2004/C 228/10)

(Jednací jazyk:němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-315/02, jejímž předmětem je žádost Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání ve sporu probíhajícím před tímto soudem mezi Anneliese Lenz a Finanzlandesdirektion für Tirol, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 73b a 73d Smlouvy o ES (nyní články 56 ES a 58 ES), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující: